

Lecția 11

11.1 Regiunea Caraibe - America Latină

11.1.1 Bahamas

Bahamas este formată de o colecție de aproape 700 de insule dispuse pe coasta de Răsărit a Floridei. Teritoriul acesta a fost sub protecția engleză, câștigând independența în 1973. Primul baptist a fost Frank Spence. El a venit pe insula Long în anul 1780. Era sclav din America, fiind ocrotit de loialității englezi. Spence a predicat în Nassau din insula Noua Providență. S-a ridicat aici o capelă în anul 1834 cu 800-1000 de locuri. Mai există aici un păstor cu numele de Amos. El a venit din Silver Bluff-Carolina de Sud. Despre el se știe că a predicat pe aici încă din anul 1790. Tot pe atunci au mai venit aici și alți bapțiști: Prince Williams și diaconul Sharper Betelși au zidit o capelă.

În anul 1935 s-a înființat Convenția Misionară Baptistă din Bahamas, în cooperare cu Convenția Baptistă de Sud, înființând și o școală elementară în anul 1943, iar în anul 1961 Convenția a înființat un liceu purtând numele lui Prince T. Williams. De asemea Convenția a deschis în anul 1972, Institutul Biblic din Bahamas și un Colegiu Baptist. În 1951, Convenția Baptistă din Sud a trimis primii ei misionari care s-au implicat în învățământul biblic. În anul 1967 Convenția Baptistă de Sud a dezvoltat și un program de radio intitulat „Ora baptistă”. În anul 1977, au scos revista „Gazeta Baptistă din Bahamas”.

În Bahamas au făcut progrese frumoase, implicându-se în proiecte sociale și educaționale, religia baptistă fiind cea mai numeroasă religie din Bahamas. Prim-ministru ales în anul 1992, Hubert Ingrham aparține de Biserica Baptistă din Nassau.

Astăzi în Bahamas sunt 56.000 de bapțiști și 211 biseirci

11.1.2 Barbados

Insula Barbados a primit independența de la Anglia în anul 1966. Aici există două religii creștine predominante: anglicani și protestanți.

Bapțiștii au început lucrarea aici în anul 1908, Convenția Națională Baptistă din S.U.A. având doi misionari și trei biserici cu 105 membrii. În anul 1977 Convenția Națională Baptistă a reintrat în acest câmp de misiune trimițând un misionar: Sinclair Rudder. În anul 1972 și Convenția Baptistă de Sud a trimis ca misionari pe William Warnack. În anul 1977 Convenția Baptistă de Sud a organizat Colegiul Baptist din Barbados care pregătește păstori pentru Barbados și pentru alte insule din Caraibe.

În Barbados sunt astăzi 421 de bapțiști și 8 biserici.

11.1.3 Bermude

Biserica „Emanuel” din Hamilton a început în anul 1932 când s-a mutat aici din S.U.A., ea cerând ajutorul unui păstor din Jamaica pentru formarea bisericii.

Prin anul 1956, un grup de americani au înființat și ei o biserică în Devonsluie, iar în anul 1966 misionarii Convenției Baptiste de Sud au venit și ei să ajute lucrarea. S-a format „Părtașia Baptistă din Bermude” în 1981, în care sunt incluse 4 biserici cu 336 de membrii.

11.1.4 Insula Cayman

Sunt trei insule sub numele acesta, în sudul Cubei, dar toate sunt dependente de Anglia. Societatea Misionară Baptistă din Jamaica s-a ocupat de aceste insule și l-a trimis aici în anul 1885 pe J.R. Sabey. Această Societate a trimis misionari aici în mod succesiv. Ca rezultat la muncii lor, s-au organizat 4 biserici. În anul 1977, au venit misionari trimiși de Convenția Baptistă de Sud, dar exista deja Asociația Baptistă Cayman. Astăzi sunt aici 551 de credincioși bapțiști.

11.1.5 Cuba

În timpul războiului de 10 ani (1868-1878) împotriva dominației Spaniei, mulți cubanezi s-au refugiat în S.U.A. Aici au devenit membrii în diferite biserici protestante, unul dintre ei Albert J. Diaz a îmbrățișat credința baptistă într-o biserică din New York. În anul 1882 s-a întors în Cuba și a întemeiat Biserica Ghețimani din Havana, auzind despre lucrarea lui Diaz, Convenția Baptistă de Sud a trimis în Cuba misionari, iar pe Diaz l-a ordonat ca păstor. În anul 1886, el a convins biserica lui să accepte botezul Nou-Testamental. În același timp și Societatea Misionară Baptistă din Jamaica s-a implicat în misiunea din Cuba.

În anul 1886, spaniolii au emis un act de toleranță religioasă. În urma acestei libertăți Diaz a cumpărat un teatru în Havana, care a devenit sediul central al lucrării baptiste.

În urma războiului americano-spaniol din anul 1898 s-a încheiat stăpânirea spaniolă asupra Cubei. Cuba a devenit independentă în anul 1902. În urma acestei schimbări mulți păstori cubanezi din S.U.A. s-au întors în Cuba și lucrarea a progresat.

În anul 1905 s-a înființat Colegiul Baptist din Havana. În anul 1907 bapțiștii din partea de apus a Cubei au scos revista „Sion”, care mai târziu a fost numită „Vocea Baptistă”. Bapțiștii din răsăritul Cubei au editat revista „Mesagerul”.

Când Fidel Castro a introdus regimul comunist în anul 1959 existau biserici pretutindeni în Cuba. Bapțiștii aveau două seminarii teologice și azile de bătrâni. În anul 1961, guvernul cubanez a naționalizat școlile, dar majoritatea bisericilor și cele două seminarii au rămas deschise. Bapțiștii cubanezi au menținut Organizațiile de bărbați și femei, au ținut și Școala Duminicală pentru copii. Convențiile Baptiste Cubaneze au încetat misiunea externă, deși înainte au avut misiuni în Columbia și America Centrală. Astăzi au o misiune între haitienii care locuiesc în Cuba

Înainte de revoluție, mulți bapțiști au aparținut clasei de jos și niciunul nu a aparținut clasei de sus, unii bapțiști fiind foarte activi în revoluție.

Amintim pe un eminent profesor Frank Pais, fiind al II-lea în conducerea mișcării care l-a adus pe Castro la guvernare, el a murit în această luptă și a devenit erou național.

După ce guvernul s-a declarat marxist-leninist în anul 1961, un număr de credincioși bapțiști, păstori și misionari au părăsit țara. În aprilie 1965, guvernul a arestat 48 de conducători de biserici din Convenția de Apus, printre ei era și Herbert Caudill și ginerele său David Fite care erau misionari. Ei au fost învinuiți de colaborarea cu C.I.A. După anul 1980, guvernul a devenit mai puțin restrictiv cu religia.

Bapțiștii cubanezi au aplicat în lucrarea lor auto-guvernarea și auto-suportul. Totuși pentru proiecte speciale puteau primi aprobarea pentru ajutorarea externă. Bapțiștii din Cuba sunt conservativi în teologie, mișcarea charismatică a fost puțin răspândită în bisericile baptiste. Cu toate restricțiile luate de comuniști, bisericile au crescut, numărul membrilor s-a dublat, s-au organizat sute de biserici locale (Casa Culto). Astăzi în Cuba sunt 20.000 de credincioși și 279 de biserici.

11.1.6 Republica Dominicană

Locuitorii din Republica Dominicană vorbesc limba spaniolă și 95 % din populație sunt catolici, dar un catolicism implementat pe religia lor animistă.

Primul care a predicat aici Evanghelia a fost un sclav american. El s-a stabilit la Puerto Plata, un oraș pe Coasta de Nord, unde se vorbea limba engleză. În anul 1943, William Littlewood - misionar al Societății Misionare Baptiste a fost trimis în Bahamas, dar a vizitat și Puerto Plata și a

organizat o biserică cu americani de culoare care probabil erau refugiați aici ca să scape de sclavia din S.U.A. Din cauza războiului de independență din anul 1944, biserica s-a dispersat, ea a fost reconstituită de către W.K. Rycroft - misionar trimis de Societatea Misionară Baptistă prin anul 1852. Încă din anul 1930 mai existau trei biserici mici de limbă engleză.

O lucrare mai importantă s-a desfășurat între imigranții haitieni care vorbeau limba franceză. Lucrarea a început între ei în anul 1920. Prima biserică a fost organizată în anul 1922 la Ramona. În anul 1929, bapțiștii din Haiti au susținut misionari între emigranții haitieni.

În anul 1987, haitienii au dobândit autonomie și au format o asociație. Asociația haitiană și-a dezvoltat legăturile cu Bordul Slujirii Internaționale a Bisericilor Baptiste Americane. În lucrarea bisericilor din asociație s-au inclus serviciile medicale și distribuirea de alimente.

În anul 1962 au intrat în Republica Dominicană misionarii Howard și Dorothy Shoenmauke, misionari transferați din Ecuador. În anul 1964 s-a format Biserica Baptistă Centrală din San Domingo, iar în anul 1970 erau acolo cinci biserici. Misiunea s-a extins formând puncte misionare, educând conducători naționali. În anul 1968 s-a organizat Convenția Baptistă Națională, au înființat și Seminarul Teologic Baptist și un mic azil de bătrâni. În Republica Dominicană sunt 2635 bapțiști și 50 de biserici.

11.1.7 Haiti

Haiti a devenit republică independentă în 1804, ieșind astfel de sub protecția franceză, populația majoritară este de culoare, ei vorbesc limba franceză, de religie catolici.

Haiti este o țară muntoasă suprapopulată și săracă, de aceea lucrarea misionară pe lângă evanghelizare dezvoltă și programe sociale.

Minoritatea protestantă s-a dezvoltat rapid, cel mai rapid dezvoltându-se bapțiștii. În anul 1938 erau numai 8000 de credincioși bapțiști, dar în timpul celui de-al Doilea Război Mondial creșterea a fost explozivă, credința baptistă a devenit o mișcare de masă. Este interesant că timp de 100 de ani între anii 1823-1923, au fost urme de început.

În anul 1823 Societatea Misionară Baptistă din Massachuset a trimis pe Thimas Paul, care a predicat timp de 6 luni, distribuind și Biblii, dar n-a câștigat ucenici. În anul 1835, Convenția Trienală a trimis la Port-Prince, capitala statului pe William C. Monroe, el era negru așa că a înființat o biserică de negrii care vorbeau limba engleză.

În anul 1845 a venit în Port-Prince, William M. Jones, după el au venit și alți misionari dintre care amintim pe William L. Judd, care a venit aici în anul 1847 și a lucrat timp de 20 de ani, dar rezultatele au fost slabe. Englezii împreună cu bapțiștii din Jamaica au făcut mari eforturi misionare în Haiti. Bapțiștii din Jamaica au trimis misionari aici în anul 1883. Ei l-au susținut pe Nosirel L. Herisan, un haitian educat care a devenit păstor la Biserica Jacmel în anul 1894 și după 35 de ani de lucrare biserica a ajuns să aibe 1200 de membri, s-au constituit 12 puncte misionare cu peste 3000 de membrii.

În anul 1942, Robinson, o haitiană care a fost angajată ca misionară a întemeiat Colegiul Practic de Nord care s-a transformat în liceu. Misiunea care a angajat-o a procurat fonduri pentru școlile din biserici ca membrii bisericii să învețe să scrie și să citească. Misiunea a organizat un Seminar Teologic în anul 1947 la Limbe, Spitalul „Bunul Samaritean” în anul 1953, câteva clinici, două centre agricole, a organizat 85 de școli cu 27.000 de studenți, a săpat peste 120 de fântâni arteziene. În anul 1964 s-a organizat Convenția Baptistă din Haiti.

O altă misiune care a lucrat cu succes a fost Misiunea Baptistă din Haiti fondată în anul 1946 de John și Rodha Turmbell, au început să lucreze în munții Kenscoff la sugestia președintelui țării Elie Lescot. Misiunea a fost înființată de Societatea Misionară a Bapțiștilor Conservatori din S.U.A. Ea și-a extins lucrarea în 5 provincii având 308 de biserici cu 120.000 de membrii, au 185 de școli cu 44500 de studenți, un spital, 6 clinici, se ocupă de educarea familiilor, distribuie arbori pentru împădurire, distribuie hrană pentru săraci, zidește case pentru nevoiași.

Ne dăm seama că lucrarea a fost eficientă în Haiti, de aceea astăzi sunt aici 235.463 de credincioși bapțiști și 614 de biserici.

11.1.8 Jamaica

Primul misionar din Jamaica a fost George Lisle (1750-1828) a fost sclav la un diacon cu numele Henry Sharpe, s-a convertit din tinerețe, stăpânul lui observând talentul lui de predicator l-a eliberat și l-a încurajat să predice, el a predicat în Sillverbluf și apoi în Savanach care era colonie britanică.

Când a murit stăpânul lui, moștenitorii au vrut să-l readucă sclav, dar în Savanach el era sub protecția britanică, care desființase sclavia prin lege, așa că nu au reușit. În anul 1782, englezii s-au retras din Savanach și tinutul a ajuns sub administrația americană. Dar ca să nu fie readus la sclavie, el a plecat în Jamaica, care era sub jurisdicție engleză. A început să predice în Kingston, capitala coloniei și în anul 1783 a înființat Biserica Baptistă din Kingston.

El a reușit să extindă lucrarea în insulă ajutat și de alți negrii predicatori și diaconi care s-au refugiat împreună cu el. Dintre cei care l-au ajutat au fost: Mosees Baker care a predicat în Montego Bay, altul a fost Nicolas Sweigle. În anul 1814 Societatea Misionară Baptistă Engleză a trimis aici pe John Rowe (1788-1816). Cu toate împotrivirile plantatorilor din insulă și a condițiilor de lucru de aici Societatea Misionară a trimis în 20 de ani peste 60 de misionari.

În decembrie 1831 a izbucnit o revoltă a sclavilor în care au fost amestecați și câțiva bapțiști, acea revoltă a fost denumită "războiul baptist". Plantatorii i-au învinuit pe bapțiști de provocarea acestei revolte, alții au distrus capele baptiste și metodiste, dar această revoltă a făcut ca sclavia să se desființeze. S-a dovedit că misionarii nu au fost vinovați de izbucnirea revoltei. Parlamentul englez a desființat sclavia în anul 1830, dar plantatorii din Jamaica n-au voit să aplice această lege pe proprietățile lor, faptul acesta a provocat revolta sclavilor. În timpul acesta William Knibb, James Phillipo și John Clark care au fost misionari în Jamaica, au luptat în Anglia pentru aplicarea legii cu privire la desființarea sclaviei în coloniile engleze. În S.U.A, sclavia a fost abolită numai în anul 1860, pe când Anglia a desființat-o în anul 1830.

În anul 1860 s-a produs o trezire spirituală care a revitalizat bisericile și numărul membrilor a crescut, bapțiștii au început să exercite în Jamaica o influență la nivel național. În anul 1865 a fost o confruntare cu politica agresivă fiscală a guvernului. În urma acestei confruntări guvernul l-a executat pe William Gordon un legiuitor cu simpatii baptiste și pe Paul Bogle-diacon baptist și a arestat câțiva pastori bapțiști.

Astăzi în Jamaica, Gordon și Bogle sunt eroi naționali. E minunat că bapțiștii au dat țării doi prim miniștrii, doi președinți de senat, doi eroi naționali și mulți lideri în biserici și universități. Și ei sunt rodul sclavului George Leslie.

În Jamaica au misionat diferite organizații misionare baptiste din S.U.A., fiecare aducând specificul ei. Cu toate acestea și bapțiștii din Jamaica au organizat propria lor Societate Misionară care a trimis misionari în Africa, Haiti, Panama, Nicaragua.

Bapțiștii în Jamaica sunt cuprinși în șapte organizații, cea mai mare fiind Uniunea Baptistă din Jamaica înființată în anul 1849. Numărul total al bapțiștilor este de 51055 și 452 de biserici. Uniunea Baptistă are 43000 de membri și 298 de biserici.

11.1.9 Insulele Leeward

Aceste insule se găsesc în partea de nord a insulelor Antilele Mici, sunt mai multe insule, unele aparțin de S.U.A, altele de Anglia și altele de Franța. În aceste insule predomină anglicanii, catolicii și metodiștii. Bapțiștii sunt slabi reprezentați pentru că ei au început lucrarea mai târziu după anul 1960. Primul centru de lucru a fost la St. Kitts, aici William Canon, un laic anglican făcând o călătorie la New York a făcut cunoștință cu credința

baptistă pe care a îmbrățișat-o și a organizat Biserica Baptistă "Antiohia". Convenția Baptistă de Sud a trimis primii misionari în anul 1964 la Guadalupe, 7 biserici baptiste.

În 1980 s-a înființat Convenția Baptistă Antigua din trei biserici. Astăzi sunt în aceste insule 3750 de credincioși și 43 de biserici.

11.1.10 Puerto Rico

Puerto Rico și-a dobândit independența în anul 1898, ca rezultat al războiului americano-spaniol. Locuitorii ei sunt catolici, exista și o minoritate protestantă cam 8-9%. Bapțiștii au fost primii protestanți care au trimis misionari aici. În anul 1898 a venit aici William H. Sloan-misionar baptist american din Mexic.

În anul 1899, Misiunea Baptistă Internă din S.U.A. a trimis pe misionarii: Hug P. McCormick și pe A.B. Ruda, ambii din Virginia, înainte au lucrat în Mexic, așa s-au organizat câteva biserici în Ponce, în Rio Piedras. În anul 1902 s-a format Asociația Bisericilor Baptiste din Puerto Rico. În anul 1907 s-a înființat școala teologică în Biserica din Ponce. În anul 1919 s-a înființat Academia Baptistă la Barranguitas, numărul credincioșilor bapțiști a crescut. Convenția Baptistă de Sud a lucrat mai ales între militarii S.U.A. Între anii 1950-1964 au apărut noi biserici în Aguadila, Poerta Noevo, Ponce, Ceiba. Astăzi în Puerto Rico sunt 24396 de credincioși bapțiști și 128 de biserici.

11.1.11 Trinidad și Tobago

Trinidad și Tobago au obținut independența de la Anglia în anul 1962, populația de aici 36% este catolică, 25% este hindusă și 6% este musulmană. În timpul războiului din anii 1812-1815, mulți sclavi au scăpat din S.U.A. angajându-se în marina engleză, după război autoritățile i-au colonizat în sudul Trinidadului în Savanach, acești coloniști au întemeiat comune care se numeau "Sate americane". Unii din acești coloniști au fost bapțiștii. William Hamilton care a venit aici în anul 1816 a înființat prima biserică din Trinidad.

În anul 1843, George Cowen este primul misionar trimis de Societatea Misionară Baptistă din Anglia, el s-a așezat în Portul Spaniei în nord. În anul 1845 a sosit John Law, acesta a lucrat între negri în satele americane.

Misionarii au întâlnit aici multă superstiție, obiceiuri păgâne, ei au voit să organizeze bisericile în spiritul creștinismului autentic dar au fost primiți cu ostilitate, de aceea în anul 1899 Societatea Misionară Engleză s-a retras și a reintrat în Trinidad numai în anul 1946.

Bisericile care au cooperat cu Societatea Misionară Engleză au format Uniunea Baptistă din Trinidad și Tobago în anul 1860.

Convenția Baptistă de Sud a trimis aici misionari numai în anul 1962, dar au intervenit neînțelegeri între misionari și Uniune. De fapt bapțiștii din Trinidad numai formal se identifică cu credința baptistă, în comportarea lor nu se reflectă tradițiile baptiste. Sunt divizați în 5 grupe cu puțină cooperare între ele.

În Trinidad și Tobago sunt 3800 de bapțiști și 31 de biserici. Organizația cea mai puternică este Uniunea Baptistă din Trinidad și Tobago cu 3450 de membrii și 23 de biserici.

11.1.12 Insulele Winward

Teritoriul Windward este compus din 5 insule: Dominica, Grenada, Martinique, St.Lucia, Vincent. Patru dintre ele sunt independente iar Martinique e sub dominație franceză. Ele sunt diferite în ceea ce privește religiile: anglicani, catolici, metodiști, o puternică comunitate adventistă de ziua a șaptea. Prezența baptistă este foarte slabă și asta a venit numai după al doilea război mondial.

Misiunea Evanghelică Baptistă care a lucrat în țări care vorbeau limba franceză, a trimis în insula Martinique pe misionarul Charles Shoemaker în anul 1946. Astăzi sunt pe insulă 6 biserici baptiste cu 200 de membrii. În anul 1947 au venit și alți misionari din S.U.A., iar în anul 1953 s-a înființat Școala Biblică Baptistă din Winward.

Pentru că asupra acestor insule s-au abătut furtuni mari care au produs pagube materiale, misionarii s-au implicat în lucrarea de ajutorare a celor sinistrați și prin aceasta bapțiștii au dobândit o oarecare apreciere. În cele 5 insule sunt 1543 de bapțiști și 42 de biserici.